

5 ΜΑΪΟΥ 2026

† Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΣΠΕΡΑΣ

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ἦχος π̣̃ Ἁ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με
νος ἐκ γ'.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν

ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ἢ καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

τῆς Ἑορτῆς β', καὶ τῆς Μεγαλομάρτυρος Στιχηρὰ Προσόμοια 5'.

Ἦχος 4 Πα ρ

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε ει
σα κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον
μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε
κρα α ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου
ου προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
σε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Η ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

σανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου π ₉

Mη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας Δ ₂ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις π ₉

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των π ₉

Παι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου π ₉

Oτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των Δ ₂ κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των π ₉

Aκου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν Δ ₂ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης π ₉

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην π ₉

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ^Δ_δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χην μου ^π₉

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το μοι ^Δ_δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν ^π₉

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι ^π₉ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω ^π₉

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^π₉

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγελω ^π₉

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευμα μου ^π₉
και συ εγνωστας τρι βους μου ^π₉

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ_δ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι π ₉

K α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον Δ ₂ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε π ₉

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου π ₉

E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Δ ₂ συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων π ₉

Π ροσχεσπροστην δε η σιν μου ο ο τι ε τα πεινω

θηνσφο δρα π ₉

P υσαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με Δ ₂ ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε π ₉

E ξα γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου Δ ₂ του ε

ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου π ₉

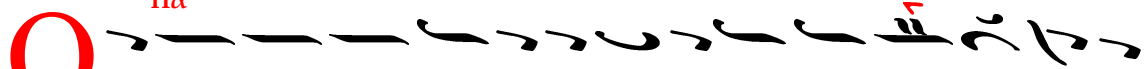
E με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ωςμοι π ₉

Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς

Στίχ. α'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε ει σα

 κουσον της φω νη η η ης μου

Ο ^{Πα} τη πα λα μη τη α χραντω πλα στρω γη σας τον

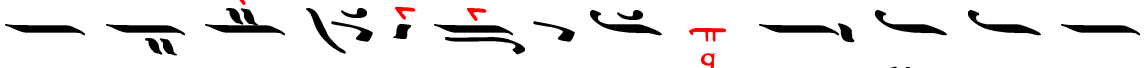

 α α αν θρωω ω ω πον ηλ θες ευ σπλαγ χνε τς

 νο σν τας ι α σα σθαι αι αι αι αι Χρι ι ι ι στε

 τον Πα ρα λυ τον εν τη Προ βα τι κη κο λυ υμ βη

 η η θρα δι α τς λο γς σα νε ε ε ε

 στη η η η σας αι μορ ρς δε το αλ γος ε θε

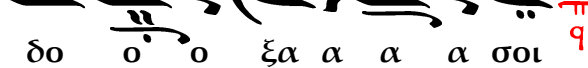

 ρα α α πε ε ε ευ σας της Χα να ναι

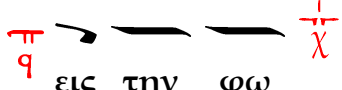

 α ας τη ην παι αι δα ε νοχ λς με νη ην η λε ε ε

 η η η η σας και την αι τη σιν τς Ε κα τον ταρ

 χου ς ς ς ς πα α ρει ει ει δες δι α τς

 το κρα α ζο ο μεν παν το δυ να με Κυ ρι ι ε

 δο ο ο ξα α α α σοι

Στίχ. β'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα εις την φω

νην της δε η σε ω ω ω ως μου

Α^{Πα} τα φως νεκρος υ παρχων ο Πα ρα λυ υ τος ι
δων σε Ε βο ο η η σεν ε λε η σον με Κυ ρι ι
ε ο τι η κλι νη μϑ τυμ βος μοι οι ε γε ε ε
ε ε νε ε ε ε το τι μοι κε ε ερδος ζω ω ης
ϑ χρη ζω της Προ βα τι κη η ης κο λυμ
βη η η η θρας ϑ γαρ ε στι μοι τις ο εμ βαλ λων
με τα ρατ το με νων τω ω ω ν υ υ δα α α των
αλ λα σοι τη πη γη προ σερ χομαι των ι ι α α
μα α των ι να κα γω με τα παν τω ων κρα α α ζω
παν το δυ να με Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Μεγαλομάρτυρος

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στίχ. γ΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Πορφύραν ἔξ αἵματος λαμπράν, τοῦ οἰκείου πάνσεμνε, περιθεμένη ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθησας, Βασιλέα κτίστην, τοῦ παντὸς καὶ Κύριον, πρὸς τούτου τε τῆς νίκης τὸν στέφανον, ὄντως ἀπέιληφας, σὺν αὐτῷ νῦν βασιλεύουσα, ὡς παρθένος καὶ Μάρτυς πολυάθλος.

Στίχ. δ΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πυρὸς καταφλέγοντος ὄρμῃν, ἤνεγκας πανεύφημε, ξέσεις τε πάσας τοῦ σώματος ἐνατενίζουσα, πρὸς τὰς ἀντιδόσεις, τὰς ἐκεῖσε πάνσεμνε, ἃς μόνοις Ἰησοῦς προητοίμασε τοῖς ἀγαπήσασι, καὶ θερμῶς αὐτὸν ποθήσασιν, ὡς νυμφίον ψυχῶν ὠραιότατον.

Στίχ. ε΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐθέλχθης τῷ ἔρωτι Χριστοῦ, καὶ θεοὺς ἐμίσησας, ἔθνῶν καὶ ἄψυχα ξόανα, Εἰρήνη ἐνδοξε, καὶ θεογνωσίας, στήλην ἐμφανέστατα, σαυτὴν τοῖς καθορῶσιν ἀνέστησας, ὡς ἐναθλήσασα, καὶ τὸν δρόμον τελειώσασα, καὶ τὴν πίστιν ἄμωμον τηρήσασα.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. ς΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὡς παρθένον κειμήλιον καὶ ἀνάθημα ἔνθεον, οἱ τεκόντες ἔθεντο παναοίδιμε, ἐν ὑπερώῳ οἰκήματι, ἐξ οὗ δι' ὀρνέων σε, ὁ νυμφίος προσκαλεῖ, εἰς νυμφῶνα πανάμωμε τὸν οὐράνιον, ἐρασθεῖς σου τοῦ κάλλους, ᾧ Εἰρήνη, ᾧ καὶ πίστει συνηρμόσω, καὶ τοῖς συμβόλοις ὑπέκυψας.

Στίχ. ζ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὡς ἐτρώθης τῷ ἔρωτι, τοῦ νυμφίου σου πάνσεμνε, πάντα κατεφρόνησας ὡς ἐπίκηρα, πλοῦτον καὶ δόξαν βασίλειον, τρυφὴν ἡδυπάθειαν, καὶ γονέων τὴν στοργήν, καὶ συντρίψασα ξόανα ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντι Εἰρήνη καὶ παρέστης ὡς βασίλισσα παρθένη, πεποικιλμένη τοῖς στίγμασιν.

Στίχ. η΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὡς μαρτύρων ἀγλαΐσμα, καὶ παρθένων ἀπάνθισμα, καὶ ἡμῶν τὸ μέγιστον ἐγκαλλώπισμα, μάρτυς Εἰρήνη πολυάθλε, συντήρησον ἅπαντας ἐν εἰρήνῃ σταθερᾷ, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου παναοίδιμε, καὶ παντοίων κινδύνων ἀρρώστιας, διαφυλάξον ἀτρώτους, ταῖς πρὸς Θεὸν μεσιτεῖαις σου.

Δόξα. Τῆς Μεγαλομάρτυρος.

Ἦχος π̄ ᾱ Πα ρ

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Η^{Πα} υ περ κο σμι ος της θαυ μα στης Α θλη η

η φο ο ο ρα ρ μνη η η μη α παν τας ση η

με ε ρο ο ον συ υ υ γκα α λει ει ει ται ευ φραι

νσ σα τας καρ δι α ας τω ω ων πι ι στων των εν κα

τα νυ υ υ υ ξει ει αυ τη η βο ω ω ω ντων

χαι αι αι ροις η τω νο ο ι προς Θε ον εκ δη

μη η η η σα α α α σα και των εν κο σμω παν των

Πα κα τα φρο νη η η σα α α α σα χαι αι ροις

η στε ρως τον Χρι στον ο μο λο ο γη η σα α

σα και των ει δω ω ω λων το σε βας κα α α τα ρ γη

η σα α α α σα χαι αι ροις η ι σχυ ρο τα

των σα ρ σα πο ο ο νων νε ευ ραι αι αι αις τον αρ

χη γον της εκ θρας α πο ο πνι ι ξα α σα

Κε και στε φθει σα ται αι αις νι ι ι και αις τω υ περ

^{Νη} ^{Πα}
 φυ υ υ σιν μα αρ τυ ρι ι ι 8 8 8 8 σ8 αλλ
 ως εν τω νυμ φω νι ι της τρυ υ φης ^{Κε} Ει ρη νη
 με γα α α λω νυ υ με α γα αλ λο με ε ε
 ε νη η ^{Δι} πρε σβε ευ ε τω σω Νυμ φι ι ι ι ω
 ω α α α ει ^{Πα} υ περ ει ρη νης τ8 κο ο σμ8 και
^{Νη}
 σω τη ρι ας τω ωντι μω ω ω ντω ω ω ν σε

Καὶ νῦν.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πά Πα ρ

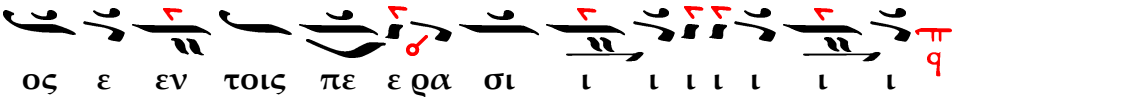
Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τ8ς
 αι αι ω ω ω νας ^{Δι} των αι ω ω νων α α α μην

^{Πα} ^Μ
Α νε ε βη ο ο ο Ι ι η η σους εις Ι
 ε ε ρο σο ο ο λυ υ υ υ μα ^{Κε} ^{Πα} ε πι τη Προ
 βα τι κη κο λυ υ μ βη η θρα ^{Δι} τη λε γο με νη κα
 τα Ι ου δαι αι ου ους Βη θε ε σδα ^{Δι} πε ε εν τε ε
 στο α ας ε χου ου ου ση ^{Κε} εν ταυ ταις γαρ κα τε
^{Κε}
 κει ει το πλη η η θο ος των α α σθε νου ου ου ουντων

Πα
 α αγ γε λος γα α αρ του ου Θε ε ου κα τα και
 ρον ε ε πι φοι οι των δι ε τα α ρατ τε εν α αυ
 την και ρω σιν ε χα ρι ι ζε ε το τοις προ
 σι ι ου ου ου σι ιν εν πι ι ι ι σται και ι
 δων ο ο Κυ υ ρι ι ος χρο νι ουν τα αν θρωπον λε
 γει ει προς α αυ τον θε λεις υ γι ης γε ε νε ε σθαι
 ο α σθε νων α α πε κρι ι ι ι ι να α α
 το Κυ ρι ε α ανθρω πο ον ουκ ε ε ε ε ε
 χω ι να ο ταν τα ρα χθη η η η το ο υ
 υ υ δωρ βα α λη η με ε ε ει εις την κο ο
 λυμ βη η η η θραν ι α τρεις κα τη να λω ω σα τον
 α α παν τα α μου βι ι ι ι ι ον και ε λε
 ε ους τυ υ χει ειν ουκ η η ξι ω ω ω ω θην αλ
 λο ι α α τρος των ψυ χων και των σω μα των λε γει ει
 προς α αυ τον α ρον σου τον κρα βα το ον και
 πε ρι πα α α α τει κη ρυτ των μου ου την δυ

 υ υ να α α α μιν και το με γα ε ε λε ε

 ος ε εν τοις πε ε ρα σι ι ι ι ι ι ι

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

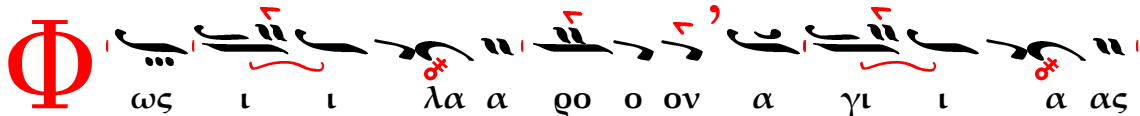
Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἱλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

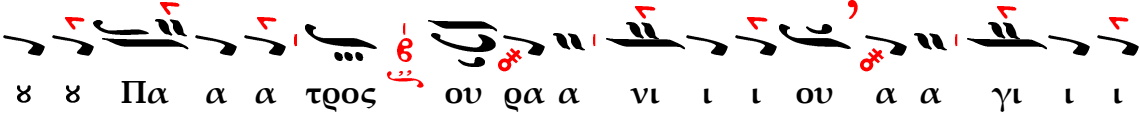
Ἦχος Δι-Θ

 ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

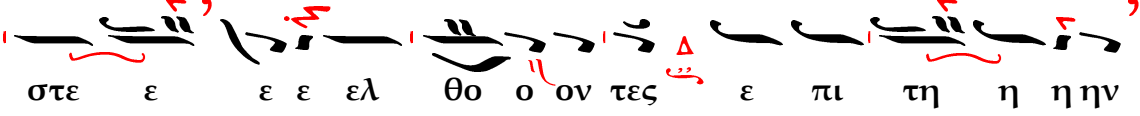
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ

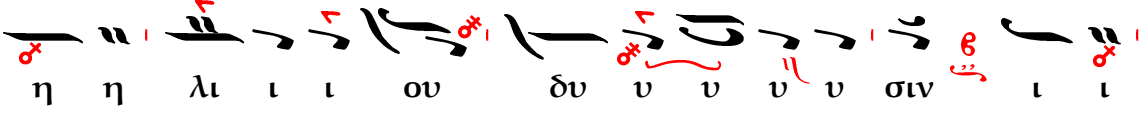
 Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

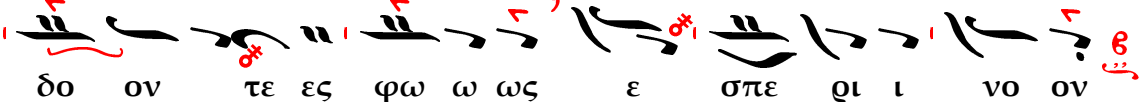
 ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι

 στε ε ε ε λ θο ο ον τες ε πι τη η η ην

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

υ υ μνϞ Ϟ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε Ϟ
 Ϟ Ϟ ζω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

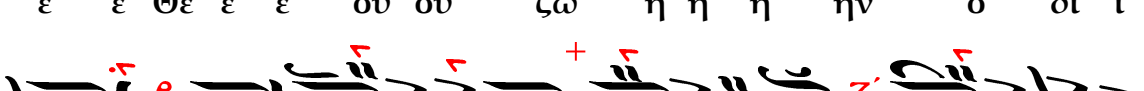
Ἦχος Δι-θ

Φως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α
 θα να α τϞ Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι
 ου μα καρος Ι η σϞ Ϟ Χρι ι ι στε ελ
 θο ο ον τες ε πι ι την η λι Ϟ δυ υ υ
 σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μνϞ μεν
 Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ

 μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι

 και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φωναις αι σι ι αις Υι

 ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι

 δσ ςς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο

 ξα α α ζει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.

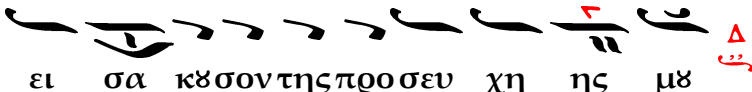
Ἦχος Δι-Θ

Κ υ υ ρι ος ει σα κσ σε ται μσ εν τω

 κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς
 δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με

 και

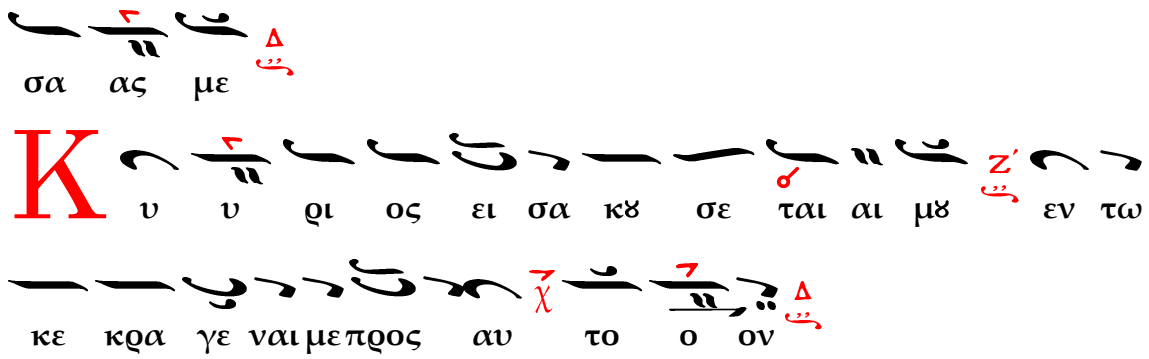
 ει σα κσ σον της προσευ χη ης μσ

Κ υ υ ρι ος ει σα κσ σε ται μσ εν τω

 κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι
 σύ, Κύριε

 κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μθ' 6-10).

Τάδε λέγει Κύριος, ἰδοὺ δέδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Οὕτως λέγει Κύριος ὁ ρυσάμενός σε, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· ἀγιάσατε τὸν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὸν βδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν δούλων τῶν ἀρχόντων· βασιλεῖς ὄψονται αὐτὸν καὶ ἀναστήσονται, ἄρχοντες καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕνεκεν Κυρίου· ὅτι πιστός ἐστιν ὁ ἅγιος Ἰσραήλ, καὶ ἐξελεξάμην σε. Οὕτως λέγει Κύριος· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι καὶ ἐπλασά σε καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην ἐθνῶν τοῦ καταστήσαι τὴν γῆν καὶ κληρονομήσαι κληρονομίας ἐρήμους, λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς· ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει· ἀνακαλυφθῆναι. ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν· οὐ πεινάσουσιν οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ξά' 10-11, ξβ' 1-5).

Ἀγαλλιástῳ ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης, ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ· καὶ ὡς γῆ αὐξουσα τὸ ἄνθος αὐτῆς καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Διὰ Σιών οὐ σιωπήσομαι καὶ διὰ Ἱερουσαλήμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὄψονται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου καὶ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό· καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου καὶ διάδημα βασιλείας ἐν

χειρὶ Θεοῦ σου, καὶ οὐκέτι κληθήσῃ Καταλελυμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται ἔτι Ἔρημος· σὺ γὰρ κληθήσεται Θέλημα ἐμόν, καὶ τῇ γῆ σου Οἴκουμένη, ὅτι εὐδόκησε Κύριος ἐν σοὶ καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται, καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοὶ σου· καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(λα΄ 8-31).

Υἱέ, ἀνοιγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ, καὶ κρίνε πάντα ὑγιῶς. Ἄνοιγε σὸν στόμα, καὶ κρίνε δικαίως· διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ. Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς· ἡ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον· εὐραμένη ἔρια καὶ λῖνον, ἐποίησεν εὐχρηστα ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν· συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον· καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίνας. Θεωρήσασα γεώργιον, ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ τῶν καρπῶν τῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο, ὅτι καλόν ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὄλην τὴν νύκτα. Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῇ ἐνδεδυμένοι εἰσὶ. Διττὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα· περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ κατοίκων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε, καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοίνιξι, καὶ περιζώματα τοῖς Χαναναίοις. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο, τῇ γλώσσει αὐτῆς. Στεναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγεν. Ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπλούτησαν· καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν. Πολλαὶ θυγατέρες ἐποίησαν δύναμιν, πολλαὶ ἐκτήσαντο πλοῦτον· σὺ δὲ ὑπέρκεισαι, καὶ ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαί, καὶ μάταιον κάλλος γυναικὸς οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται· φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνεῖτω. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς, καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσασμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

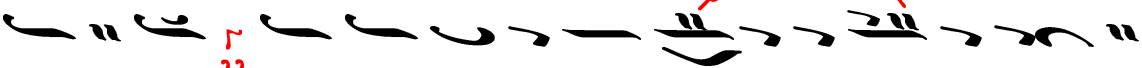

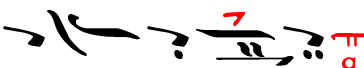
* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελον.

Τῆς Μεγαλομάρτυρος.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Δ ^{Πα} ευ τε α πα αν τες πι ι σοι την Α θλη φο ρο
ον Ει ει ρη η νην ²² εν υ μνοις εγ κω μι ω ω ν τι
μη η η η σω ω ω μεν ⁹ ι δε γαρ πα ρε εστιν η
η μιν ²² εν τη ευ ση μω αυ της πα α νη η γυ υ
ρει ²² της ει ρη νης τα Α γα θα απρυ τα νε ευ 8 8
σα ²² ταις ψυ χαις των ευ σε βα α α στω ως βο
ω ω ω ν των ⁹ χαι αι αι αι ροις ⁸ καλ λι παρ θε νε ε
κο ο ο ο ρη ⁹ η την παρ θε νι αν τω αι μα τι
ι λαμ πρυ υ υ υ να α α σα ⁹ χαι ροις ει ρη
νο νυ με Μα αρ τυς ²² η τω μαρ τυ ρι ω ο φθει σα
υ υ περ α α α αν θρω ω ω πον ⁹ χαι αι αι αι
ροι οι οις ²² η εν ου ρα νοις δο ξα α α α ζο με

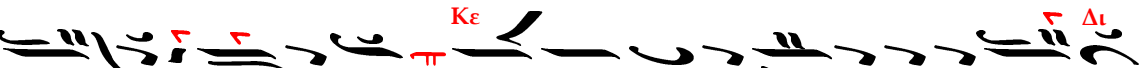

 ε ε νη και θαυ μα τα τοις εν γη ε ε νε ερ

 γσ σα τη δυ να μει Χρι στσ τσ Θε ε

 και Σω τη ρος τω ων ψυ χω ω ω ων η η η

 η μω ω ω ων

Δόξα. Ἰδιόμελον.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πα ρ

 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

 Πνε ευ μα α α τι

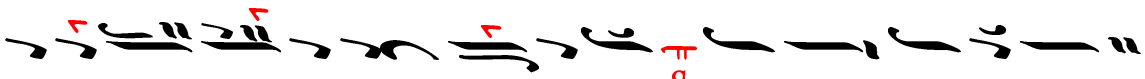

Ε ^{Πα} πι τη Προ βα τι ι κη κο λυ υμ βη η

 η η θρα αν θρω πος κα τε κει ει το ο εν α α

 σθε νει ει ει α και ι δων σε Κυ ρι ι ε ε ε

^{Κε} βο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α α α

^{Δι} αν θρω πον εκ ε ε ε χω ι να ο ταν τα ρα χθη η

 το ο υ υ δωρ βα λη η με ε ε Ε εν α α αυ

 τω ε νω ω δε πο ρευ ο ο μαι αλ λος προ λα αμ βα

^{Κε} νει ει με και λαμ βα α νει τη ην ι ι ι α α α α

Πα
 σιν ε γω δε α σθε νω ων κα τα α κει ει ει
 και
 και ευ θυςπλαγι σθει ει ει εις ο ο Σω ω τηρ
 Δι
 λε γει προ ος α α αυ τον δι α σε αν θρω πος
 Πα
 γε γο ο να δι α σε σαρ κα πε ρι βε βλη η μαι και λε
 Κε
 γειεις α αν θρω πο ον εκ ε ε ε ε χω α ρο ον
 τον κραβ βα το ο ον και πε ε ρι πα α α α
 Πα
 τει παντα σοι οι οι δυ υ να α τα παντα υ πα
 Πα
 κς ε ε ει παντα υ υ πο ο τε ε ε ε ε
 Δι
 τα α α κται παντων η μων μνη η σθη η τι και ε
 Πα
 λε η σον Α γι ι ε ως φι λα αν θρω πος

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πάφ

Κ και νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην
 Πα
 Ν α ος και αι πυ λη υ υ πα α α αρ χεις
 πα λα τι ον και θρο νος του Βα σι ι λε ε ως παρ θε

 ε ε νε πα αν σε ε ε μνε ^{Κε} δι ης ο λυ τρω ω

 της μου Χρι στο ος ο ο Κυ υ υ ρι ι ι ος ^{Πα} τοις

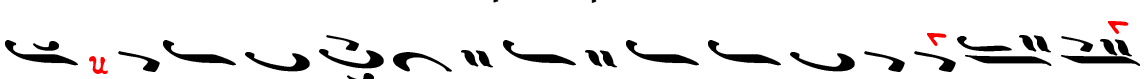
 εν σκο τει κα θε ευ δου σι ιν ε ε πε ε ε ε

 ε φα α α ανεν ^{Κε} Η λι ος υ πα α αρ χω ων δι

 και αι ο συ υ υ νης ^{Κε} φω τι σαι θε λων ους ε πλα α

 σε ^{Πα} κατ ει κο να ι ι δι ι αν χει ρι ι ι τη ε

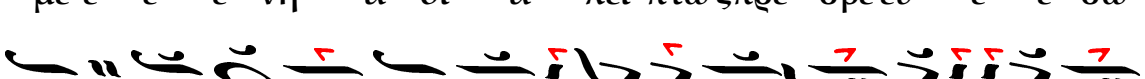
 ε α α αυ του ^{Κε} δι ο πα α νυ μνη η τε ως

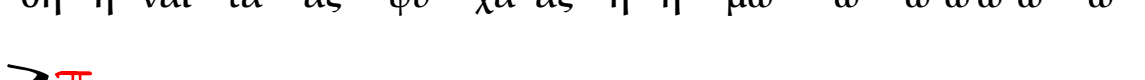
 μη τρι κην πα ρ ρη σι αν προς αυ το ο ον κε κτη

 με ε ε ε νη ^{Δι} α δι α λει πτω σπρε σβε ευ ε ε σω

 θη η ναι τα ας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ω ω

 ων ^{Κε}

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς ἀθληφόρου Εἰρήνης τὴν μνήμην σήμερον, ἐν ἑτησίοις ὕμνοις ἑορτάσωμεν πάντες, φιλέορτοι ἐνδόξως, ἧτις Χριστῷ, τῷ Κυρίῳ παρίσταται, ἐκδυσωποῦσα ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκ πόθου εὐφημούντων αὐτήν.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Ἡ Μαγεδῶν νῦν καυχάσθω ὅτι ἐξήνθησε, τῆς παρθενίας ἄνθος, τὸν θεόβλαστον ὄντως, τὴν ἐνδοξον Εἰρήνην, ὑπὲρ αἰεὶ τῷ Κυρίῳ παρίσταται, ἐκδυσωποῦσα ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς, παρρῆσια καὶ

τοῦ κόσμου παντός.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πετραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Τὴν ἱερὰν καὶ λαμπράν σου μνήμην δοξάζοντες, Εἰρήνη μακαρία καὶ πιστῶς ἐκτελοῦντες, βοῶμέν σοι σὺν πόθῳ ῥῦσαι ἡμᾶς, τῆς φλογὸς τῆς κολάσεως, καὶ τῶν βελῶν τοῦ Βελίαρ ταῖς πρὸς Χριστόν, ἰκεσίαις σου πανεύφημε.

Δόξα. Τῆς Μεγαλομάρτυρος.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Μ^{Νη} αρ τυ ρι κως αν δρα γα α α θη σα α σα α
πο στο λι καις δω ρε ες κα τε κο ο σμη η θης
Ει ρη η νη καλλι πα α α αρ θε ε ε ε νε την
ι σχυ υν γαρ της πι ι ι στεε ε ε ως
εν σοι ε νερ γ8 σα αν ε πι ι ι δει ξα α σα τ8ς γεν
νη το ο ρας τω Κυ ρι ω προ ση η η η γα α α α
γες και πλη η θος με ε γι στον λα α ου προς ευ
σε βει αν με τερ ρυ υ υ υθ μι ι ι ι σας πλα νης
δε ε ει ει δω ω ω λων τη ην συν τρι ι βην εν

ση μει ει ει οισ ερ γα σα με ε νη και αι τε ε
 ε ρα α α α σι τσ Σταυ ρσ ς το τρο παι αι ον ε ε
 εν ι δρυ υ σας εν καρ δι αις α αν θρω ω πων α
 οι οι οι οι δι ι ι ι με ο ο θεν ο Κυ ρι
 ος ε ευ ρω ων σε εν πα σιν αν δρει α και αι παγ κα
 α λον ως α μω μη το ον νυ υμ φη ην ε α αυ τω
 μυ στι κω ως σε η γα α α α γε ε ε ε το
 ω και αι νυ υν προ σβε ευ ε Ε κτε ε νως υ περ ει
 ρη η η η νη ης τσ κο ο ο ο σμ και σω τη
 ρι ι ασ των ψω ω ω ων η η η η μων

Καὶ νῦν.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τσ αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
Ε ν τη στο α του Σο λο ο μω ω ων το ος
 ε κει κα τε κει το πλη η η θο ος των α σθε ε ε

νου ου ου ουν των και με σου σης της ε ο ορ της
 ε ευ ρεν ο Χρι ι στος ο κτω και τρι α κοντα ε
 των πα ρα λυ τον κει ει ει ει με ε ε ε νον δε
 σπο τι κη η φω ω ω νη λε ε γει προς α αυ
 τον θε ε λεις υ γι η ης γε ε νε ε ε σθαι αι
 ο α σθε νω ω ων α πε κρι ι ι ι να α α α το
 Κυ ρι ι ε α αν θρω πο ον ου ουκ ε ε ε ε χω
 ι να ο ταν τα ρα χθη η το ο υ υ υ δωρ βα λη η
 με ε ε ει εις την κο λυ υ υμ βη η η η θραν
 ο δε λε γει προς α αυ τον α ρον σου την κλι
 ι ι νη ην ι δε υ γι ι η η η ης
 γε ε γο ο ο νας μη κε ε ε τι α μα α α αρ
 τα α α α νε της Θε ο το κου προ σβει ει αις
 Κυ υ υ ρι ι ι ι ε κα τα α πε εμ
 ψο ον η η η μι ιν το με γα ε ε ε ε λε ε ε ε
 ο ο ο ος

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ῥδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Γα ϕ

Ε^{Γα} υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α
σθω τα ε πι γει ει α^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρ α τος εν
βρα χι ο νι αυ του^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
να α τω το ον θα α να α τον^{Γα} πρω το το κος των νε κρων ε

γε νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η
μας και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε
λε ε ος

Δόξα.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Μεγαλομάρτυρος.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ.

Ει ρη νης τον αρ χο ντα ι χνη λα τσ σα σε μνη
ει ρη νης ε πω νυ μοσ δι ε πι πνοι ας Θε ου
ε δειχ θης πα νευ φη με συ γαρ τσ πο λε μι ου τας ε
νε δρας φυ γου σα η θλη σας υ περ φυ σιν ωσ παρ
θε νος φρο νι μη δι ο Με γα λο μαρ τυς Ει ρη νη
ει ρη νην η μιν αι τησαι

Καὶ νῦν. Ἀναστάσιμον.

Το απ αι ω νοσ α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει
σα ρκου με νοσ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
κα τα δε ξα με νοσ δι ου α να στη σας τον πρω το

πλαστον ε σωσεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω

ων

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός,

ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *